

at tale om den alvorlige Situation. Her foreligger et positivt Forslag fra et stort parlamentarisk Parti, som det ganske vist forekommer mig det vil være umuligt for Regeringen og Rigsdagen ikke at tage Stilling til og endnu mindre ikke at behandle. Det vilde dog vist være det besynderligste, man endnu har oplevet i noget Parlament i Verden, at Rigsdagen træder sammen under en Situation, der er saa alvorlig som aldrig tidligere — jeg behøver kun at henvise til, hvad det ærede Medlem Hr. Hauge fremførte i Gaar —, og at man saa skulde afvise enhver Forhandling om et positivt Forslag til Løsning eller i hvert Tilfælde Mildning af denne Krise, fremsat af et stort parlamentarisk Parti.

Det er altsaa muligvis Forklaringen fra Ministerens Side paa, at han endnu ikke har talt. Jeg har imidlertid i Dag i Regeringens Hovedorgan set en Bemærkning om, at Spørgsmaalet om, hvornaar et privat Forslag af denne Natur skal til Behandling, og hvordan det skal behandles, afgøres ved en Konference mellem den højtærede Formand og den højtærede Statsminister. Jeg vil da benytte Lejligheden til at spørge enten den højtærede Formand eller den højtærede Statsminister, om denne Konference har fundet Sted, og hvilket Resultat den har ført til. Jeg har ganske vist hørt Rygter i Formiddag brede sig her i Bygningen om, at det var Meningen, at Socialdemokratiets Forslag om Erhvervs- og Valutakrisen overhovedet ikke skulde behandles, at det var Meningen, at nu gaar Traktaten efter at være vedtaget . . .

Formanden: Det kan i hvert Fald ikke behandles ved denne Lejlighed, hvor den russiske Overenskomst er til Behandling.

Borghjerg: Nej, men jeg maa dog — det er det, jeg har gjort — spørge den højtærede Statsminister, der ikke har villet svare paa det ærede Medlem Hr. Huges Forespørgsel i Gaar — det er en besynderlig Undladelse —, om han har undladt det af Hensyn til, at han vilde vente, til vort Forslag kom til Behandling. Og saa maa jeg have Lov at spørge, hvornaar vort Forslag vil komme til Behandling. Der er jo Tid til det,

der vil ikke blive spildt den allerringeste Tid. Nu skal Traktaten i Eftermiddag til Behandling i Landstinget, og det vilde da være den naturligste Ting af Verden, at den højtærede Formand efter en Konference med Statsministeren fastsatte et Møde i Folketinget til i Eftermiddag, hvor vi kunde behandle Socialdemokratiets Forslag. Hvis man, hvad Rygterne siger, men hvad der forekommer mig utroligt, ikke vil gøre det, betyder det, at Regeringen og Folketingets Flertal og Folketingets Ledelse brutalt afviser et stort positivt Forslag af et stort parlamentarisk Parti vedrørende den alvorligste Situation i økonomisk Henseende, vort Land nogen Sinde har været inde i. Nu Rigsdagen er indkaldt, forekommer det mig ganske utroligt. Jeg tillader mig at stille det Spørgsmaal — og ønsker det besvaret her —: Er det Meningen, at vort Forslag skal til Behandling her, eller at det ikke skal til Behandling? — enten nu den højtærede Formand eller den højtærede Statsminister vil svare derpaa, men jeg synes i hvert Fald, vi har Krav paa at faa et Svar.

Rode: Den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen) betegnede det ærede Medlem Hr. Blangs Skildring af Grundene til Venstres Holdning i 1921 som absurd. Jeg maa antage, at det, den ærede Ordfører sigter til, er den Paastand af det ærede Medlem Hr. Blang, at ved Udtrykket „en gunstig Lejlighed“ mente man den Lejlighed, at et andet Styre fandtes i Rusland. Den ærede Ordfører for Venstre bekræfter dette. Jeg vil da gerne sige, at da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Blang give den Oplysning, som ikke var givet i 1921, forekom den mig langt fra absurd, idet den i Virkeligheden indeholdt den eneste virkelige Forklaring paa, hvad Venstre foretog sig i 1921. Kun hvis Venstre i 1921 havde ment, at der var Grund til at tro, at det russiske Sovjetstyre var en Episode, som snart vilde være forbi, var der nogen Begrundelse for den Maade, hvorpaa man behandlede den Forhandling med Rusland i 1921, den pludselige Maade, hvorpaa hele den Sag omstyrtes, kan kun forklares paa denne Maade. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at da jeg under Forhandlingerne tog Ordet, sagde jeg udtrykkelig, at det kunde tænkes, at Ministeriet byggede sin Stilling paa dette, „at den nu-